

läks süddamesse. Lapsed armastasid teda, ja temma neid, se olli tuttav assi. Temma lastewannemad ei olnud kül mitte rammusad, ei ihho egga hinge polest, waid üks ammo holetusse sisse jänud rahwas, ennamist winast wettind, korristamatta, waesed innimesesed ja omma laste kaswatamise ja õppetamise polest holetumad küllalt, ja nisuggusi on parrako! Gestirahwa seas weel paljo leida!

Kuida ööldud, ni pea kui jut kolist tulli, aias Kustaw pea üllesse. „Ma pean sulle kõnnelema,“ ütles temma, „mis mind pari nädala eest wägga rõnustas. Ühhe waese tüttarlapsel ei olnud pastiaid jalga panna ja piddi mitto päwa kolist koio jäma. Is-sal olli kül 10 ja 15 kopp. päwas ärrajua, agga tütrele, wastas temma: „„Kust minna need pastlad wõttan? Egga kool kon ei olle, et ärrahüppab. Eks sa lähhä siis jälle, kui pastlad saad. Egga minna koli pär-rast ei wõi wardasse joošta.““ Laps pid-di wait jäma. Ma sain sedda kuulda ja

piddasin waggusi nõu. Ühhel hommikul lug-gesime meie sedda tükki waesest lessest, kes 2 werengit ohwirahha firsto panni, ja ma ütlesin pärrast: Teid on praego 53 last kous, mis teie arwate, kui iggaüks koppik tooks, kas weike Sare Marri saaks pastlad jalga? „„Se on tõssi,““ kikkasid lapsed, „„pärrast lõunat tome.““ Menda olli ka. Mõn-ned joukamad töid weel 2 ja 3 kopp. ning mul olli 86 kopp. wastowõtta. Sedda ol-lid nemmad omma wannematte käest pal-lunud ja sanud. Sedda ma ei unnusta ellades ärra. Just sel korral läks siit üks perremees linna ja ma lastsin pastlad tua, mis 25 kopp. maksid. Said ka warsi wal-mis tehtud ja 2 tüttarlast wisid Marri kätte. Oh sedda rõmo! Warsi olli Marri kolis. Sedda lapselikko rõmo olleksid sa keikide filmist isse piddand näggema! Agga 61 kopp. on üllejänud, lapsed, kas ostame nende eest saia? küsisin minna. — „„Ei mitte,““ kost-sid nemmad, „„mis kasso sest saab?““ — No kas peame sellega waesid aitama? —